

Хмари над лісом пливуть в далину,
Вітер свистить свою пішо сумну.
Чую в тій бучі забуті слова,
Часу далекого мла вікова.
В річці над лісом тим плесо чорніє.
Млин розвалився, в воді сутенів.
Чую я пісню — тужне голосіння,
Скрізь розлилося таємне зомління.
Що то за тіні? В час опівночі
В небі я бачу заплакані очі.
Хмарами котяться хвилі бліді,
Морщатся кола у темній воді.

30. VII. 1912. Яреньки

[З книги «Prelude».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .